

Fővárosi Ítéltábla

4.Kf. 27.206/2007/6. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a jogi előadó által képviselt és a által képviselt felpereseknek a jogtanácsos által képviselt **Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság** (1024 Budapest, Margit krt. 85.) alperes ellen közbeszerzési ügyben hozott határozat felülvizsgálata iránt indított perében, melybe a felperes pernyertessége érdekében a által képviselt, valamint az alperes pernyertessége érdekében a által képviselt beavatkozott, a Fővárosi Bíróság 2007. évi március hó 6. napján kelt 25.K.35.049/2006/13. számú ítélete ellen az I. r. felperes által 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán 2007. évi október hó 10. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (azaz harmincezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak - az

adóhatóság külön felhívására - 24.000 (azaz huszonnégyszer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A II. rendű felperes a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Kbt.) V. fejezete szerint, mint ajánlatkérő, részvételi felhívást tartalmazó hirdetmény közzétételével induló tárgyalásos eljárást indított „a hálózaton közlekedő vasúti személyszállító járművek különféle tisztítása” közbeszerzés tárgyában. A közzétett részvételi felhívás III.2.3. pontjában a műszaki, illetőleg szakmai alkalmasság minimum követelményeként előírta, hogy az ajánlattevő rendelkezzen érvényes minőségbiztosítási tanúsítvánnyal (ISO 9001) vagy a rendszer működését igazoló egyéb dokumentummal (pl.: minőségügyi kézikönyv, belső audit rendszere és értékelése).

A részvételi határidőre - 2006. június 19-ére - az I. rendű felperes mellett többen, így (a továbbiakban: konzorcium) is benyújtotta részvételi jelentkezését. A II. rendű felperes egy részvételi jelentkezés kivételével valamennyi részvételi jelentkezést érvényesnek fogadott el, alkalmasságukat megállapította, és részükre az ajánlattételi felhívást megküldte.

Az I. rendű felperes egyebek mellett a konzorcium részvételi jelentkezésének érvényessé nyilvánítása és a szerződés teljesítésére alkalmasnak minősítése miatt is jogorvoslati kérelmet nyújtott be, azzal indokolva, hogy az alkalmasság igazolására ISO tanúsítvánnyal nem rendelkeztek, míg a becsatolt minőségügyi kézikönyv nem megfelelő, nem tekinthető a felhívás szerint a rendszer működését igazoló egyéb dokumentumnak sem.

Az alperes a 2006. szeptember 26-án kelt D.567/34/2006. számú határozatában a jogorvoslati kérelmet a konzorcium ajánlatának érvényességét kifogásoló részében elutasította. Megállapította, hogy a konzorcium a műszaki, szakmai alkalmasságát az ajánlati felhívásnak megfelelően minőségügyi kézikönyvvel igazolta.

Az I. rendű felperes a jogorvoslati kérelmének az elutasítása miatt kérte az alperes határozatának a bírósági felülvizsgálatát, mivel nem állapította meg, hogy a II. rendű felperes jogsértést követett el azáltal, hogy a Kbt. 104.§-ának (3) bekezdése ellenére nem nyilvánította érvénytelennek a konzorcium jelentkezését. Álláspontja szerint az ajánlati felhívás III.2.3. pontja szerint a minőségügyi kézikönyv csak akkor feleltethető meg az alkalmassági követelménynek, ha az nem általában a minőségirányítási rendszernek, hanem konkrétan az ISO 9001 rendszernek felel meg, annak részeként. Ezt a konzorcium is elismerte a jogorvoslati eljárás során, amikor bizonygatta, hogy már rendelkezik a tanúsítvánnyal. Ennek megszerzésével azonban álláspontja szerint a konzorcium elkésett, már a jelentkezés benyújtásakor kellett volna azzal rendelkeznie. A minőségbiztosítási kézikönyvek tartalmával kapcsolatban előadta, hogy kétely merült fel arra nézve, hogy ezek a kézikönyvek nem az eljárásban szereplő konzorcium, hanem a részére készültek, akit a perrel érintett eljárást megelőző eljárásban éppen a minőségbiztosítási tanúsítvánnyal kapcsolatos hamis adatszolgáltatás miatt zártak ki az eljárásból.

A II. rendű felperes az alperes határozatának a felülvizsgálatát más részvételi jelentkező kapcsán, a terhére megállapított jogsértés miatt kérte.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperesek keresete nem alapos, ezért azokat elutasította. Az I. rendű felperes kereseti kérelme kapcsán kifejtette, hogy a közzétett részvételi felhívás és dokumentáció ellen nem terjesztettek elő jogorvoslati kérelmet, ezért előírásaihoz a közbeszerzési eljárás során mind az ajánlatkérő, mind a részvételre jelentkezők kötve voltak. Azt is megállapította, hogy az alkalmasság minimum követelményeként a felhívásban a „vagy” kötőszó szerepel, emiatt az előírás tartalmilag azt jelenti, hogy az ajánlatkérő vagylagos feltételt

támasztott, vagyis választási lehetőséget biztosított a jelentkezők számára, mi szerint az alkalmasság akár érvényes ISO 9001 minőségbiztosítási tanúsítvánnyal, akár e rendszer működését igazoló egyéb dokumentummal igazolható. A konzorcium tagjait alkotó Kkt-k minőségirányítási kézikönyvei a részvételi határidő előtt készültek és az ajánlatkérő II. rendű felperes által felkért véleményében azok tartalma alapján állapította meg, hogy a minőségirányítási rendszer a szabványnak megfelelően kidolgozott, így az ajánlati felhívásnak megfelelt, érvénytelenséget megállapítani nem lehetett. A hamis adatszolgáltatás megállapításával kapcsolatos felperesi kereseti kérelem vonatkozásában megállapította, hogy az I. rendű felperes jogorvoslati kérelmet az alperesnél nem terjesztett elő, ennél fogva az alperes határozatában erről nem is dönthetett, így ez a kérdés közigazgatási perben nem vizsgálható.

Az elsőfokú bíróság ítélete elleni fellebbezésében az I. rendű felperes az ítélet hatályon kívül helyezését kérte, mert álláspontja szerint az nem megalapozott, olyan döntésen nyugszik, mely nem felel meg a hivatkozott jogszabályi előírásoknak, illetve iratellenes. Továbbra is fenntartotta, hogy a részvételi felhívás III.2.3. pontjának első fordulatában meghatározott műszaki, illetőleg szakmai alkalmassági feltételnek való megfelelést a jelentkezők csak „érvényes minőségbiztosítási tanúsítvánnyal (ISO 9001)” igazolhatták. Álláspontja szerint nem lehet azonos szintű követelményként kezelni egy nemzetközi szabványnak való megfelelés feltételét, egy a teljes dokumentáció adott részterületével a minőségirányítási kézikönyvvel. A konzorcium hamis adatszolgáltatásával kapcsolatban álláspontja szerint az alperesnek hivatalból le kellett volna folytatni a jogorvoslati eljárást, mivel a törvényesség fenntartása kötelező érvényű a Kbt. 334.§-ának (1) bekezdését alapul véve. Sérelmezte továbbá, hogy az alperes és az elsőfokú bíróság az ajánlati felhívásban „vagy” szó elfogadását hitelesnek tüntette fel, anélkül, hogy szakértő megállapítására támaszkodott volna. Szükségességének elmulasztását nem pótolhatja az, hogy elállt a szakértői bizonyításra tett indítványától, ugyanis az előkészítő iratában kifejtette, hogy miért nem lehet azonos szintre venni az ISO 9001 tanúsítványt a minőségirányítási kézikönyvvel, és erre tekintettel indokolt lett

volna a szakértői kirendelése. Az elsőfokú bíróság nem vizsgálta azt a körülményt sem, hogy az alperes és a II. rendű felperes miért nem bocsátott rendelkezésére olyan bizonyítékokat, melyek a kézikönyvek elkészítésével kapcsolatos szerződések, számlák stb. hitelességét alátámasztja, ezt a kételyt szakértői bizonyítás elháríthatta volna.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Fenntartotta a határozatában kifejtett azon álláspontját, hogy a II. rendű felperes a Kbt. 111.§-ának (2) bekezdésében foglalt kötelezettségének eleget tett, a részvételi felhívásban előírt vagylagos feltételeknek megfelelően ítélte meg a konzorcium alkalmasságát a becsatolt „minőségügyi kézikönyvek” alapján. A tárgyi esetben az alkalmasság nem csak ISO tanúsítvánnyal, hanem a Kbt. 67.§-ának (3) bekezdése szerint a „rendszer működését igazoló egyéb dokumentum”-mal is igazolható volt. Így a jelentkező a minőségügyi kézikönyv csatolásával a Kbt. 104.§-ának (3) bekezdésében szabályozott kötelezettségének eleget tett, és a részvételi felhívásban előírt módon igazolta a szerződés teljesítéséhez szükséges műszaki, illetőleg szakmai alkalmasságát, ennek ellenkezőjét a felperes a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 164.§-ának (1) bekezdése szerint nem bizonyította. A Legfelsőbb Bíróság EBH. 2004. 1082 számú elvi határozatára utalással kifejtette, hogy amennyiben a szakértői bizonyítást a felperes nem kéri, a bíróságnak a rendelkezésre álló adatok alapján kell az alperesi határozat jogszerűségéről dönten. Utalt továbbá a Fővárosi Ítéltábla 3.Kf. 27.170/2006/4. számú ítéletére, melyben a Kbt. 334.§-ának (1) bekezdésével kapcsolatban kimondta, hogy a Kbt. szóhasználatából nem következik az alperesi hatóság eljárási kényszere, a hivatalból induló eljárásnak elkülönített szabályozása van.

Az ellenkérelemben hivatkozott eseti döntésekre az I.rendű felperes megjegyezte, hogy azok eltérő tényállási alapon születtek. A szakértői bizonyításra tett indítványát a tárgyalások folytán vetette el, de kirendelésének nem volt akadálya, mivel sem az alperes, sem a bíróság nem szerzett be olyan bizonyítékokat, melyek

egyértelműen megcáfolnák azon állítását, hogy a minőségirányítási kézikönyv nem azonos az ISO nemzetközi szabvány követelményével, hanem annak csak töredékes része, példázó jelleggel kiemelte az általa észlelt különbséget.

Az I. rendű felperes fellebbezése nem alapos.

Elöljáróban a másodfokú bíróság is szükségesnek tartja kiemelni, hogy a II. rendű felperes által közzétett ajánlati felhívás III.2.3 pontjában és a dokumentációban előírtakkal szemben jogorvoslati kérelmet nem terjesztettek elő, ezért az előírtakhoz, mind az ajánlatkérő, mind az ajánlattevő kötve voltak.

Az elsőfokú bíróság a minőségügyi kézikönyv megfelelőségét a felhívás III.2.3. pontja értelmében helyesen vizsgálta az ISO 9001 rendszeren belül, és a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján - ellenkező bizonyítás hiányában - a véleményére alapozottan állapította meg a megfelelőségét. A felperes szakértői bizonyításra tett indítványát nem tartotta fenn, a bíróság hivatalból bizonyítást a közigazgatási perekben nem folytat le, a bizonyítási teherre vonatkozólag a Pp. 164.§-ának rendelkezése érvényesül.

A fellebbezésben a minőségbiztosítási szabványoknak való megfelelés tanúsításával kapcsolatosan rámutat a másodfokú bíróság arra, hogy a 2004/18/EK irányelv 49. cikke értelmében amennyiben az ajánlatkérő az ajánlattevő bizonyos minőségbiztosítási szabványoknak való megfelelése tanúsításához független szervezet által kiállított tanúsítvány benyújtását írja elő, akkor a vonatkozó európai szabványsorozatnak megfelelő szervezet által tanúsított, a vonatkozó európai szabványsorozaton alapuló minőségbiztosítási rendszerekre kell hivatkoznia. Az ajánlatkérő köteles elfogadni az Európai Unió más tagállamában bejegyzett szervezettől származó egyenértékű tanúsítványt, továbbá az egyenértékű minőségbiztosítási intézkedések egyéb bizonyítékait is. Az irányelv illetve a 2004/17/EK irányelv 52. cikkének (2) és (3) bekezdésében foglalt rendelkezésekkel

való összhang megteremtése érdekében egészítette ki a 2005. évi CLXXII: törvény 33.§-a 2006. január 15-i hatállyal a Kbt. 68.§-át a (4) és (5) bekezdéssel.

A tárgyi esetben az ajánlatkérő II. rendű felperes az ISO 9001 nemzetközi szabványoknak való megfelelésség tanúsításához írta elő a tanúsítványt, míg vagyilagosan e rendszer működését igazoló egyéb dokumentumokat (pl.: minőségügyi kézikönyv, belső audit rendszer és értékelése), példálózóan - egyéb kikötések nélkül - írta elő, mely utóbbi követelménynek a konzorcium minőségirányítási kézikönyve megfelelt, ennek ellenkezőjét az I. rendű felperes a fellebbezési eljárásban sem bizonyította.

Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperes az I. rendű felperes jogorvoslati kérelmének keretein belül döntött. A hivatalból indított eljárásnak elkülönített szabályozása van, és - miután kételyek nem merültek fel - hivatalból nem vizsgálhatta az összefüggést a részére készült kézikönyvvel.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes másodfokú eljárásban felmerült költségeinek megfizetésére a Fővárosi Ítéltábla a peresztes felperest a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján kötelezte, míg a fellebbezési illeték viselésére a felperes a 6/1986 (VI.26.) IM. rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján köteles.

Budapest, 2007. évi október hó 10. napján

Dr. Rothermel Erika tanácselnök

Dr. Losonczy Erzsébet előadó bíró

Huszárné dr. Oláh Éva bíró

A kiadmány hitelül: